

حیدر اختر

12-06-2012

استاد عبدالمحمد هماهنج

هرمندی بود که نیم قرن هنرنمایی کرد

چشمان دوستداران موسیقی در افغانستان و به خصوص در خارج از کشور پراشک شد و دلهای شان تپیدن گرفت تا خبر مرگ آخرین قافله سالار موسیقی غزل افغانستان یعنی استاد عبدالمحمد هماهنج را از طریق رادیو ها و یا تلویزیون های شان شنیدند.

این تنها خرابات و خراباتیان نیست که در ماتم و سوگ نبود استاد بزرگ موسیقی نشسته اند بلکه تمام دوستان و علاقمند هنر و آواز استاد هماهنج در سراسر جهان اندوه گین شده اند.

هندوستان ، در طول چند سال شاهد فروریزی پایه ها و دیوار های خرابات هستند که یکی پی دیگری از بین رفته و استادان مشهور و نامدار موسیقی ما جای شانرا خالی گذاشتند.

باز هم شنیدیم که خرابات در سوگ نشسته و یکی دیگر از هنرمندان والايش را از دست داده است که جایش برای همیشه در جمع هنرمندان خالی خواهد بود

حاجی عبدالمحمد و یا بهتر گفته شود استاد عبدالمحمد هماهنگ نام آشنا و پرآوازه برای همه علاقمندان هنر موسیقی بوده و می باشد. وی بیشتر از نیم قرن است که با صدای صاف و رسای خویش در دل مردم جا داشته و دارد .

عبدالمحمد مشهور به بچه طلا در سال 1316 هجری خورشیدی در گذر خواجه خورده ک یا خرابات امروزی دیده به جهان کشود. پدرش طلامحمد نام داشت از این رو در آغاز، در بین دوستان و هم درگذر خرابات بنام « عبدالمحمد بچه طلا » یاد می شد.

پدر هماهنگ در آغاز آواز خوانی می کرد و بعدها منحیث دلبربا نواز در گروه های هنری سهم می گرفت. زمانی که عبدالمحمد دوره طفو لیت را گذشتاند پدرش وی را نزد محمد غازی جهت فرا گرفتن هنر طبله نوازی به شاگردی نشاند و بیشتر از چار سال با انگشتان کوچکش بروی زیر و بم طبله هنر آفرینی کرد، زیرا پدرش می دانست که یک هنرمند به خصوص هنرمندی که بخواهد سراینده شود نخست باید به تال های طبله بلدیت داشته باشد و موقع خواندن بداند که طبله نواز کدام تال را مینوازد و یا آهنگ که می خواند با کدام تال خوانده شود و یا به اصطلاح می چسپد .

عبدالمحمد مشهور به بچه طلا نخست نزد استاد رحیم بخش زانوزد و از آن استاد گرامی چیز چیز را فرا گرفت . مدتی زیادی دوام نکرد که وی به حلقه شاگردان استاد شیدا پیوست و استاد شیدا از آواز رسای عبدالمحمد حظ می برد بنا تخلص « شیدایی » بروی گذاشت و مدت زیادی بنام عبدالمحمد شیدایی هنر نمایی کرد. سرانجام عبدالمحمد نزد استاد محمد حسین سراهنگ سرتاج موسیقی افغانستان « گر » ماند و استاد سراهنگ تخلص هنری اش را از « شیدایی به هماهنگ » تبدیل نمود و تا آخرین روزهای که استاد حیات داشت ازوی استقاده کرد و به معلوماتش در بخش موسیقی کلاسیک به خصوص در غزل خوانی افزود

خوب به خاطر دارم که در یکی از محافل موسیقی که در کوچه خرابات کابل برپا شده بود و در آن محفل استاد فتح علی خان نیز حضور داشت در جمع هنرمندانی که مجرایی دادند یکی هم عبدالمحمد هماهنگ بود که راگی را به زیدایی خواند که مورد علاقه

شرکت کننده گان محفل قرا گردید و زمانی که هماهنگ ستیز را ترک می گفت ، استاد فتح علی خان بغل را باز کرده هماهنگ را درآغوش کشیده و هنرشن را تحسین کرد « ۱ »

عبدالمحمد هماهنگ بعداز آنکه فریضه حج را ادا نمود بنام حاجی هماهنگ شهرت یافت . با اجرای آهنگ های شاد در محافل خوشی هموطنان و مجالس رسمی روزبروز در دل مردم جا پیدا می کرد و به علاقمندانش افزوده میشد. حاجی عبدالمحمد هماهنگ طی مصاحبه که بایکی از بر نامه ها گفته بود که زمانی دولت در کابل آزادی زنان را اعلام داشت و زنان می توانستند بدون چادری در اجتماع داخل شوند وی در همان روز در باغ زنانه کابل برنامه داشت و وی از طریق مکروفونی که در اختیار داشت این آزادی را برای خانم ها تبریک گفت بود . « ۲ »

عبدالمحمد هماهنگ در طول فعالیت های هنری اش از مقام وزارت اطلاعات و فرهنگ و رادیو افغانستان به اخذ جوایز هنری نایل آمده است .

(1) جایزه درجه دوم در آوازخوانی کلاسیک در سال ۱۳۳۶ هجری خورشیدی از وزارت مطبوعات وقت .

(2) جایزه درجه اول در آوازخوانی فولکلوریک در سال ۱۳۴۲ از ریاست رادیو افغانستان .

(3) جایزه هنری به اساس آرای مردم در سال ۱۳۴۷ هجری خورشیدی از رادیو افغانستان

(4) جایزه اول آوازخوانی در ماه اسد سال ۱۳۶۲ هجری خورشیدی از کمیته دولتی کلتور رژیم وقت . « ۳ »

به یاد دارم که در سال های ۱۳۴۸ هجری خورشیدی رادیو افغانستان برنامه موسیقی غزل داشت و در این برنامه هنرمندان ممتاز به رادیو افغانستان آمده و برای نیم ساعت غزل های ناب را ثبت می کردند و این برنامه بعداز ختم اخبار فارسی یعنی حوالی ساعت ۹ شب از طریق امواج رادیو انتشار می یافت

دریکی از روزها نوبت استاد عبدالمحمد هماهنگ بود که جهت ثبت به رادیو بیاید حاجی عبدالمحمد هماهنگ در حالی که چپن سبز و پیراهن دنبان سفید در برابر داشت وارد استودیو های رادیو شد در حالیکه چشمانش اشک آلود بود به متصدی برنامه گفت که امروز من غزل نمی خوانم بلکه می خواهم آهنگ فلکلوری « آهسته برو » و هم یک چاربیتی « شمالی » را می خوانم .

متصدی برنامه قبول کرد و استاد عبدالمحمد هماهنگ در حالیکه چشمانش پر نم بود با یک سوزی که در دل داشت این دو آهنگ را خواند و چه زیبا خواند که تا امروز در آرشیف رادیو افغانستان موجود است . « 4 »

استاد عبدالمحمد هماهنگ به اثر جنگ های داخلی افغانستان را ترک گفته به کشور همسایه پاکستان مهاجر شد . در ایام مهاجرت هم مردمش را فراموش نکرده جهت اجرای کنسرت ها به کشور های امریکا ، آلمان ، استرالیا ، فرانسه ، هلند ، کانادا ، پولند و مسکو سفر نموده و کنسرت های را اجرا نموده است .

با شرایط نسبتاً بهتری که بعداز سال 2001 نصیب افغانستان شد وباره به افغانستان برگشت ولی خیلی ضعیف و ناتوان ، هماهنگ دیگر آن شوریدی سابق را نداشت زیرا مشکلات مهاجرت همه چیز را از وی گرفته بود مریض و علیل شده بود سه سال قبل نسبت مریضی قلبی که حاید حالش شده بود جهت تداوی به هندوستان رفت و بعداز عملیات قلب دوباره به وطن برگشت . ولی مریضی قلبی و شگر دامنش را رها نکرد تا اینکه شب 17 جوزای سال 1391 مطابق 6 جون 2012 میلادی داعی اجل رالیک گفته و به روز پنجشنبه 18 جوزا در شهدای صالحین محترمانه بخاک سپرده شد روحش شاد باد .

رویکرد ها :

- (1) خاطره نویسنده .
- (2) مصاحبه استاد هماهنگ با رادیوبی بی سی
- (3) سرگذشت موسیقی معاصر افغانستان نوشته استاد مددی
- (4) خاطره نویسنده .